

ရတနာသုံးပါးကို အပြစ်ပြောလာလျှင်

၁။ တကြ တုမေဟိ န အာယာတော န အပ္ပစ္စယော န စေတသာ အနဘိရိဒ္ဓိ
ကရဏီယာ။

(စိတ်မဆိုးရဘူး)

၂။ တကြ စေ တုမေ အဿထ ကုပိတာ ဝါ အနတ္တမနာ ဝါ၊ တုမံယေဝဿ တေန
အန္တရာယော။

(စိတ်ဆိုးမိလျှင် အန္တရာယ်ဖြစ်တတ်၏)

၃။ အပိ န တုမေ ပရေသံ သုဘာသိတံ ဒ္ဓဟာသိတံ အာဇာနေယျာထာတိ။

(စိတ်ဆိုးနေလျှင် အကောင်းအဆိုး မသိ)

၄။ တကြ တုမေဟိ အဘူတံ အဘူတတော နိဗ္ဗေဋ္ဌေတဗ္ဗံ။

(စိတ်ဆိုးနေမည့် အစား မဟုတ်လျှင် မဟုတ်ကြောင်းကို ဖြေရှင်းလိုက်ပါ)

ရတနာသုံးပါးကို ချီးမွမ်းလာလျှင်

၁။ တကြ တုမေဟိ န အာနန္ဒော န သောမနဿံ န စေတသော ဥပ္ပိလာဝိတတ္ထံ
ကရဏီယံ။

(ဝမ်းမသာရဘူး)

၂။ တကြ စေ တုမေ အဿထ အာနန္ဒိနော သုမနာ ဥပ္ပိလာဝိတာ၊ တုမံယေဝဿ
တေန အန္တရာယော။

(ဝမ်းသာနေလျှင် အန္တရာယ်ဖြစ်တတ်၏)

၃။ တကြ တုမေဟိ ဘူတံ ဘူတတော ပဋိဇာနိတဗ္ဗံ။

(ဝမ်းသာနေမည့်အစား ဟုတ်လျှင် ဟုတ်ကြောင်းကို
ဖြေရှင်းလိုက်ပါ။(ဗြဟ္မဇာလသုတ္တံ၊ သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂပါဠိ)